

menišči — piše mi č. g. vikar Smrekar — smo Gregorčiča ljubili vsi: Vlaha, Hrvatje in Slovenci; vsem se je prikupil in vsak je želel z njim obče-ovati. Bil je vselej čistega, možatega značaja; vsako reč je znal s svojim umom dobro presoditi ter v vsakem slučaju pravo pogoditi. Jednako iz-
vrstno kakor gimnazijo dokončal je tudi bogos-
lovske studije. Posvečen je bil 20. oktobra 1867.
leta. Novo mešo je pel pri sv. Duhu na Libuš-
njem 27. oktobra 1867., a potem ostal še jedno
leto v semenišči.

Prva služba mu je bila v Kobaridu. „Pre-
strašil se je sicer velike cerkve in težavnega ka-
tekizovanja v dverazredni šoli, toda udal se je
ter bil v Kobaridu prav zadovoljen, Kobaridci
pa ž njim še bolj. Bodi si v cerkvi, bodi si zunaj
cerkve, pokazal se je tam pravega moža na pra-
vem mestu. Slišali so ljudje tačas v cerkvi krasne
govore njegove. Sam ga sicer nikoli nisem čul, a
pravile so mi druge verjetne in razumne priče,
kako lepo pridiguje. Za izvrstnega govornika
pohvalil ga je sam nadškof, ko je l. 1872. v Ko-
baridu birmoval ter slišal Gregorčiča pridigujoč.
Kako je bil in je še v tukajšnjih krajih priljubljen
govornik in duhovnik, dokazuje tudi to.

V Kobarid zahajajo ljudje k službi božji iz
vseh bližnjih duhovnij vsega Kota. Kadarkoli je
v kateri teh duhovnij izpraznjena duhovniška
služba, takoj si ljudje želijo g. Gregorčiča. — In
kaj je bil on Kobaridu v narodnem oziru! Bil
mu je buditelj narodne zavednosti in osnoveatelj
narodne čitalnice, katera ga je nedavno iz hvalež-
nosti imenovala za častnega člana svojega. Pod
njegovim vodstvom prirejala je ta čitalnica krasne
besede za priprosto ljudstvo. Večkrat je sam pre-
vzel kakšen šaljiv ali poučen govor. Sam ima
dober pevsk sluh in prijeten bariton, a izuril je
tudi priproste pevce, da so dobro peli. Pri teh
besedah se je ljudstvo res kaj naučilo.“

Vzpomladi l. 1873. pride za kaplana v pri-
jazni Rifenberg v vinorodni vidavski dolini, kjer
občeljubljen in špotovan ostane do lanskega Bo-
žica, tedaj nad osem let. Slabotno zdravje prisililo
ga je začasno iti v pokoj; a hvala Bogu,
kmalu se mu je spet toliko ukrepilo, da je mogel
prevzeti lahko službo, vikarijat v neznatnem Gra-
dišči poleg Prvačine.

Ginljivo je bilo slovo od Rifenberga prve dni
aprila meseca. Ves Rifenberg je bil na nogah,
šolska mladina in odrastli ljudje in marsikateremu
se je solza utrinjala v očesu, ko je videl odhaja-
jočega predragega mu gospoda. Starešinstvo izvo-
lilo ga je o tej priliki za častnega svojega ob-
čana in župan Robič, z vsemi občinskimi sveto-
valci in mnogimi odličnimi možmi spremil ga je
do Dornberga, kjer so novega svojega vikarja
slovesno vzprejeli Gradiščani.

To je kratek obris pesnikovega vnanjega
življenja; kakšno je njegovo notranje, to pripo-
vedujejo njegove poezije. L.

Smešnica 21. Na cesti stojita dva vojaka,
poleg tretjega, ki na zemlji leži. Mimogredoči lajt-
nant vpraša: „Je li vojaku hudo, da omedleva!“
Prvi vojak odgovori: „Ni mu hudo, ampak malo
vinjen je, druga nič.“ Lajtnant: „Pet sto med-
vedov, zakaj pa toraj ne vstane?“ Drugi vojak:
„Gospod lajtnant, brez zamere, ko bi Vi tako
vinjeni bili, bi tudi ne mogli stati, še menda sam
gospod major ne!“

Razne stvari.

(*Ljubljanski Zvon*) objavlja v svojej 5. šte-
vilki: Trioleti, Zapuščen, Malo življenje, Izza
mladih let, Naj dražja kupica vode na svetu, Med
gorami, Jedinstvo slovenskih dežel, Brez hiše,
Večna luč, Lutski ljudje, Zemljski potresi, Bajke
in povesti o Gorjanih, Dva krajska prirodopisca,
Šolstvo in prosvetni zavodi v kneževini Bolgarski,
Zlata knjiga, Slovenski glasnik, Zvon stane 4 fl.
60 kr. na leto.

(*Gregorčičeve „Poezije“*) razprodale so se uže
v 2000 iztisih, res zlata knjiga, velja 1 fl. pri
notarji Gruntnerji v Logaci (Loitsch, Südbahn,
Krain).

(*Tiskar O. Bamberg v Ljubljani*) izdaja učne
knjige za slovenske srednje šole; sedaj stavi
„Latinsko-slovenski slovar“ za 3. in 4. razred in
kmalu tudi g. Senekovičovo „Prirodoslovje“ za male
gimnazije in male realke.

(*Konjiški nemčurji*) se jezijo nad slovenskimi
učitelji, ki so nedavno prijatelja s slovenskimi
podoknicami počastili. No, če pa razni „turnerji“
krolijo „Wacht am Rhein“, to pa jih nič ne moti.
Poznamo te po slabih ščušarskih nemških listih
zapeljane strice.

(*V Sevnici*) je se nekaj možakarjev in
„frajlic“ zbralo okolo znanega Kautschitscha, ter
osnovalo „Deutscher Schulverein.“ Se bodo uže
navolili. Slovenci pa ostanemo Slovenci.

(*Nemčurske prošnje*) zoper pravične želje
Slovencev podpisale so srenje Donački breg in
Šetale. Neki mazači v Frankfurtu ob „deutscher
Sottel“ se tega silno veselijo. Slovence nemčurje pa
je lahko sram!

(*Odlikovanih*) bilo je več oficirjev in vojakov 20.
lovskega bataljona zaradi hrabrega obnašanja v
Hercegovini, zlasti v praskah pri Koritu. Nadlaj-
tenant V. Kasperl dobil je 3. red železne krone,
nadjajtnant K. Weiss in lajtnant Blechinger vo-
jaški zaslužni križec, hvalno priznanje major Keil,
nadjajtnant Thonhauser in Higersperger, srebrno
svetinjno kadet Pesarič, nadlovec Jakob Lipovec,
Fr. Skrobar, Ož. Stuncer, Jos. Knirš, J. Tammel,
J. Sdovšek, Martin Breznik, Jož. Krajnc, pod-
lovec B. Jančič, lovec Jankovič, J. Seršen, J.
Witmajer, J. Krebs in Lojz Doberšek.

(*Vabilo*) v prvi občni zbor, katerega bode
imel Savinjski Sokol na gosp. Lipoldovem kegl-
jišči v Mozirji binkoštni ponedeljek, dne 29. maja

1882. Začetek ob 3. uri popoldne. Dnevni red: 1. Govor in poročilo o dosedanjem delovanju časnega odbora. 2. Volitev: a) staroste; b) podstaroste; c) drugih odbornikov. 3. Nasveti o vplačevanju vstopnine in društvenine. 4. Nasveti o delovanju društva sploh. Po zborovanji: Zabava s petjem in godbo.

(Slov. bistriški krajni šolski svet) hoče popolnem nemško šolo prav za prav ponemčevalno šolo. Bolje bi bilo, ko bi bistriškim nemčurjem „Deutscher Schulverein“ nemško šolo postavil; Slovencem pa bi se naj sedanja pustila pri miru.

(Pragerski nemškutarji) hočejo tudi popolnem nemško šolo, ter zahtevajo, da jim južna železnica do takšne pomore. Naj se obrnejo do „Deutscher Schulverein“, pa naj tudi sami svoje paglavce v njo vpšejo, slovenskih pa naj ne nadlegujejo.

(Za Jude pobira) Tagespošta milodarov. Do sedaj je naberačila 5 fl.

(Zemlja zasula) je delavca v kleti g. Goetza v Mariboru, da je ranjeni v bolnišnici potem umrl.

(Šolo zaprli) so zavoljo špičkov v Hrastniku.

(Dva narodna Judeža) sta ravnatelj Stopper v Radgoni in profesor Ferk v Gradci; ta moža zatajivša slovensko kri, pomagata nemškemu „Schulverein“ Slovence ponemčevati; za šolo ponemčevalnico je po njunem nasvetu dal „Schulverein“ 1000 fl., ki se ima jeseni odpreti; učitelj dobi vsako leto „Aufbesserung“. Šolo v Lugaci pri Cmureku pomaga iz 2000 fl. podpore povekšati, da se več učencev leho ponemčuje. Vsako leto doplačuje za vzdrževanje nemške šole v Sladkem vrhu pri Cmureku, jednako skrbi za ponemčevanje na Vuhredu, tu je obečal nekaj podpore za stavljenje šole, 9 šolam poslal je nemških knjig in 20 učiteljem „Ehrengabe“.

(Slovensko prošnjo) za popolno enakopravnost slovenščine odposlala je Teharska občina pri Celji. Hvala in slava!

(Od sv. Trojice v Slov. gor.) se nam piše, da je 10. t. m. zvečer v spodnjem Porčiči pogorel do tal pridni župan Anton Vogrin. Zgorel je 4leten konj, vreden 300 fl., par volov, 4 krave, vse svinje, vsak voz. Škode je 4000 fl. Zavarovanščina znaša komaj 700 fl. Sosedje, pomagajte, vsak, kakor more in zna! Požarni straži sv. Trojička in sv. Lenartska ste prihiteli, pa ni bilo več pomagati.

(Reklamacije) za brežiški okraj sta g. Lipold in g. Perko pri komisiji v Gradci dobro branila, 25 srenj dobi v 128 parcelah za 7% znižane vcenitve.

(Narodni dom v Ptuj) bodo v pondeljek 29. t. m. svečano odpirali. Akademsko graško društvo „Triglav“ bo sodelovalo. Slavnostni govor bo imel č. g. Božidar Rajč. Godba bo svirala in pesni se bodo prekrasne popevale. Ob konci bo ples. Za-

četek točno ob 8. uri zvečer. Gostov bode od vseh strani.

(V Zagrebu) obhaja društvo „Kolo“ velikanško 20letnico dne 28. in 29. t. m.

(Ljutomerska kmetijska podružnica) ima dne 29. t. m. ob 3. uri popoldne v realki sejo. Govorilo se bode tudi o jetrnih metljajih ali pijavkav pri govedih; podelila se bode ob enem častna svetinja posestniku g. J. St.

(Ljudski misijon v Prihovi) bil je srečno sklenjen dne 22. t. m. Vodila sta č. oo. jezuita Doljak in Lempelj. Obhajanih bilo je 1500. Misijski obhajata sv. misijon binkoštno praznike pri sv. Antoniji v Slov. goricah.

(Huda toča) klestila je od Lučan nad Gomilico do blizu Spielfelda.

(Spremembe v Lavant. škofiji) č. g. Jernej Voh postal je župnik pri sv. Martinu v Rožnej dolini, č. g. J. Ulčnik pa pri sv. Jederti pri Laškem; č. g. Alojzij Šijanec gre za kaplana I. v Novo cerkvo, č. g. K. Tribnik za kaplana v Teharje, č. g. Ant. Ribar v Brašlovce, č. g. Anton Fišer za provizorja v Dol, č. g. J. Čagran za kaplana v Zetale, č. g. J. Mlasko k sv. Miklavžu nad Ormožem, kaplanije v Dolu, sv. Martinu v Rožnej dolini in Središči ostanejo prazne. Č. g. A. Schwinger prestavljen je kot župnik k sv. Miklavžu, a č. g. J. Skuhala gre kot župnik v Središče. Umrla sta č. g. Jurij Rabin star 47 let in č. g. Herkulan Šavor, kapucin v Celji, 30 let star.

Loterijne številke:

V Gradci 20. maja 1881: 26, 52, 20, 1, 46.
Na Dunaji " " 38, 41, 20, 69, 36.
Prihodnje srečkanje: 3. junija 1882.

Stacuna v Mozirji.

Franc Rauscher

poroča p. n. občinstvu svojo prodajalnico kemikalij in vsakovrstnih enakih izdelkov kakor:

Popovo anaterinsko ustno vodo, Golov jedilni prašek, Kralov železnati sladkor, Mollov Seidlizprašek, kri čistilne svalke ali kroglice, c. kr. priv. meseni izleček, cvet zoper protin ali trganje, strup za razni mrčes, Bergerjevo zdravilno milo iz smole, zdravilno-krepčevalen cvet ali flujid itd., tudi izvrstni žganjevec imenovan: „Klostergeist“, kuminovec imenovan: „Aniset Doppelkummel“, Admontsko kuminovo vodo, homeopatični vinski cvet ali špirit itd. vse najboljše kakovosti za najnižjo ceno.

S čista nov glasovir,

obsezajoč 7 oktav, tako zvani „Stutz-Flügel“ se proda za 230 fl. Več pové lastnik gospod Janez Šram, Gomilsko pri Celji (pošta Braslovče — Frasslau.)